

Záznam projevu Václava Alexandra Mazína při příležitosti jubilejního 10. ročníku česko – německého setkání obdivovatelů historické Šumavy na bývalé Juránkově chatě.

Vážení obdivovatelé historické Šumavy,

deset let není pro Šumavu žádný věk. Ale pro nás a pro náš občanský spolek Otevřená Šumava je to příležitost pro ohlédnutí.

Ve svých stanovách z roku 2009 jsme si vytkli dva hlavní cíle: První se týkal podpory přiměřeného rozvoje turistiky na Šumavě při otevření existujících historických cest směrem do Bavorska a druhý, který směřoval k racionální ochraně přírodního prostředí Šumavy a zachování jejího krajinného rázu. Také jsme se zavázali, že budeme pravidelně informovat o situaci v národním parku a chráněné krajinné oblasti.

Toto místo Juránkovi chaty je pro nás klíčové a symbolizuje odkaz jak ochrany přírodních hodnot Šumavy, tak turistiky a lyžování. Po generace se zde scházeli kamarádi z Bavorska, Čech ale i Norska. Národní přírodní rezervace tu byla vyhlášena už v roce 1911, tedy 10 let před postavením první Juránkovi chaty. Až do roku 1938, s přestávkou protektorátu a světové války, zde při vzájemném respektování žili správci chaty a členové Ski klubu Plzeň, ochránci přírody a vědci. Měli stejné cíle a životní zaměření- lásku k Šumavě. Také ti co byli pověřeni správou a péčí o les v rezervaci, vykonávali svoje poslání se zkušenostmi generací lesníků. Oni věděli co potřebuje přirozená horská smrčina v nadmořské výšce 1000m.

Po roce 1938 se toto místo přátelství a setkávání milovníků přírody dostalo do područí politických sil lidí, kteří zde nežijí. Osmdesát let příkoří a nepřátelství mezi lidmi udělalo z tohoto místa suchou pouštinu s mrtvým lesem. Jakoby život z tohoto místa vyprchal. Úzkost, smutek a samota. A nakonec po roce 1989 strach.....

Kladu si otázku: „co jsme vlastně jako občanský spolek za těch deset let dokázali ?!“

Zpočátku své činnosti po roce 2009 jsme každoročně žádali o udělení výjimky pro vstup na toto místo pro omezený počet 100 osob v době, která nevyrušuje chráněného tetřeva hlušce. Snažili jsme se projednat otevření vstupu na Dámskou stezku a Lávky, které v roce 1990 strhla Správa chráněné krajinné oblasti Šumava. Podobně jsme jednali se Správou Národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava o otevření cesty na Luzný. Obě místa jsou z Německé strany přístupné pro veřejnost.

Loňského roku jsme dostali definitivní zamítavé stanovisko k pořádání setkání na Juránkově chatě, proti kterému jsme podali nesouhlasné stanovisko. Ve svém stanovisku jsme podle Správy NPŠ neprokázali, že náš zájem podporující výchovu a vzdělávání veřejnosti a podporuje rozvoj území s šetrnou „měkkou „ turistikou je převažující proti existenci populace tetřeva. Zákonodárci tak dostali proti sobě dva veřejné zájmy a dokonce dali jedné straně moc, vykládat a rozhodovat, který z těch dvou převažuje.

V případě akce na cestě Modrý sloup pochodu na Luzný z české strany nám bylo po lhůtě podáno zamítnutí a pak udělena Ministerstvem životního prostředí ČR správní pokuta.

Legislativa na úseku ochrany přírody a krajiny v našem státě došla za posledních deset let tak daleko, že zákonodárci odsouhlasí princip dokazování převažujícího veřejného zájmu, který musí dokazovat ten, který chce v jiném veřejném zájmu konat na chráněných územích. V případě SNPŠ, pak je dokonce proti všem zvyklostem a předpisům v jednom správním úřadě organizačně zařazen orgán ochrany přírody, orgán státní správy lesů, který patří podle kompetenčního zákona pod Ministerstvo zemědělství.

A tak už druhý rok chodíme my Češi na toto naše tradiční setkání s Bavorskými přáteli přes Německo. Do Čech přes Německo. Tetřev jen kroutí hlavou.

Za těch deset let jsme se jako účastní správních řízení vyjadřovali k návrhům Ministerstva životního prostředí a Správy Národního parku Šumavana změny v zákonech a vyhláškách. Využívali jsme pro to spřízněných vědců z řad lesníků, ekologů, klimatologů, přírodovědců a vodohospodářů. Pořádali jsme semináře ve spolupráci s občanským spolkem Hnutí pro život na Krajských úřadech v Plzni a Českých Budějovicích, ale i pro starosty obcí na Šumavě. Poskytovali podklady pro vědce pozvané do seminářů v senátu.

Od samého počátku jsme opakovaně upozorňovali na pomýlení vědců z Jihočeské univerzity, Univerzity Karlovy a v poslední době i Ústavu výzkumu globálních změn Akademie ČR a to v těchto věcech:

- *Výchozí stav při založení Národního parku Šumava v roce 1990 byl nesprávně stanoven. To, že na Šumavě zanikl prales a tato divočina se už nikdy nevrátí, rozpoznal už Karel Klostermann. Prostě se to stalo a naši předci po vichřici a broukovi vysázeli na holiny monokultury nepůvodních smrků dovezených z nížinných oblastí Rakouska Uherska*
- *Kalkulovat s tím, že v půdě zůstaly semena původních porostů zaniklých před 150 lety a vzklíčí, je iluzorní a nemáme pro to žádné vědecky podložené důkazy*
- *Kritizovali jsme bezzásadovost vymyšlenou Ministerstvem životního prostředí a Stranou zelených v roce 2005. V celém civilizovaném světě je v přírodních rezervacích režim řízené péče*
- *Upozorňovali jsme ne nesprávnou péči a správu ekosystémů, které rychle a nenávratně ztrácely biodiverzitu jak v komplexech lesů, tak v bezlesí, které zarůstalo náletem nepůvodního smrku, nebo naopak byly káceny zdravé smrky*

To vše způsobilo za třicet let správy Národního parku a Chráněné krajinné oblasti trvalé a nezvratitelné změny nejen v ekosystémech, ale i v bilanci vody v povodí a vysoušení celé oblasti evropského rozvodí. Krajinný ráz, který chrání § 12 Zákona o ochraně přírody a krajiny je nenávratně ztracený. Z tohoto pohledu se jedná o ekologickou katastrofu mezinárodních dosahů.

Ale přesto nás pomýlení vědci a nepoučení zákonodárci přesvědčují, že brouk je lékař, suchý a mrtvý les má menší výpar nežli zelený les a tak je z hlediska zadržování vody lepší a že vše za nás vyřeší zázračné přírodní procesy. Už se to prý děje na náletech stejného stáří a stejného druhu ze semenáčů nepůvodního druhu.....

V loňském roce jsme jako ostatní účastníci řízení připomínkovali návrh nové zónace Národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumavy. Navrhovali jsme sloučit I.zónu bezzásadovosti s II.zónou péče, tak aby člověk pomohl iniciovat obnovení původních porostů buku a jedle, která se v těchto poškozených porostech a holinách nevyskytuje a rozvolnit zóny v okolí obcí, pro jejich rozumný rozvoj. Vše bylo marné. Slíbené vypořádání s našimi připomínkami jsme neobdrželi. Neobdržel je ani Krajský úřad Jihočeského kraje a v současnosti podal žalobu na Správu Národního parku Šumava.

Klademe si otázku: „Má to všechno smysl?“ Má. V životě jedince jde totiž o to stát na té správné straně. I kdyby tvořila menšinu. Naše západní civilizace se naklání na šikmou plochu právě proto, že dává přednost jakoby slabším menšinám a ztrácí hodnotovou orientaci. V případě Šumavy, která se dostala do područí politiků a některých vědců, je to obráceně. Problém je v tom, že zlo, je vždy maskované v ideologiích a demagogii nevdělaných.

Vážení obdivovatelé Šumavy,

Nenechte se ohloupit. Zajímejte se o to jaké hodnoty a jaký světonázor vyznává biocentrismus, hlubinná ekologie nebo ekofeminismus. Zajímejte se o to, kdo je nositelem těchto zhoubných ideologií. Mezinárodní hnutí Green pace, panelákové Děti Země a nebo pražští hudebníci z Hnutí Duha. Jsou to síly, které napadají základní pilíře naší demokracie jako je soukromé vlastnictví, osobní svoboda a podnikání. V důsledku se projevují extrémním levičáctvím, nebo fašistickými názory na regulaci populace lidí na Zemi. A tyto ideové proudy infiltrují do tvorby zákonů a vyhlášek týkajících se Šumavy.